

řujeme jeho nepřítomnost stále jako citelnou ztrátu. V myslích těch, kteří ho znali, zůstávají živé vzpomínky na významného odborníka, učitele i laskavého a dobrého člověka, jenž svým životem a svou prací zanechal následníkům trvalou hodnotu.

S. Žaža

Vzpomínka na ing. Jaroslava Hnáta, CSc. k jeho nedožitým devadesátinám

Ing. Jaroslav Hnát, CSc., se narodil 6. ledna 1922 v Plzni. Zde také absolvoval základní a střední odborné vzdělání. Po ukončení abiturientského kurzu pro textilní školy začal pracovat jako manipulát v textilní továrně. Za druhé světové války se dostal na Moravu, do obřanské přádelny v Brně.

Poválečné období otevřelo mladé generaci nové možnosti studia. V jeho případě to bylo studium zahraničního obchodu na Vysoké škole hospodářských věd v Praze. Toto studium ukončil v roce 1950 a získal inženýrský titul. Uplatnil se pak pracovně v Ústřední radě družstev, a to jako revizor. A právě v této době, v padesátých letech, se začal zajímat o tehdy ještě stále poměrně nový sdělovací prostředek, o film. V r. 1951 se stal členem klubu filmařů při Elektrotechnických závodech J. Fučíka v Brně. Tato soukromá záliba přivedla ing. Hnáta na univerzitu do nově založeného kabinetu názorných pomůcek, se sídlem na lékařské fakultě. Více než čtvrt století byl pak vedoucím tohoto kabinetu, který byl rektorátním pracovištěm a podléhal bezprostředně kvestorovi univerzity.

Práce v kabinetu názorných pomůcek úzce souvisela s výukou vysokoškolských studentů. To dovedlo ing. Hnáta k absol-

vování oboru pedagogika na FF u profesora Vladimíra Jüvy. Úzké pracovní, studijní i přátelské vztahy mezi těmito oběma odborníky přetrvaly i v době, kdy se ing. Hnát stal odborným asistentem na katedře pedagogiky FF.

Ing. Hnát se úspěšně účastnil výuky studentů v didaktické technice, a to jak na filozofické, tak i na přírodovědecké fakultě. V oboru pedagogika také získal vědeckou hodnost kandidáta věd. Odborný růst byl ovšem tehdy tlumen politickými poměry po roce 1968.

Tvůrčí schopnosti ing. Hnáta dosvědčují mnohé výukové filmy, např. pro interní kliniku FN, pro oční kliniku FN i pro přírodovědeckou fakultu a další pracoviště na univerzitě. Ve své době byly srovnatelné s obdobnými pomůckami na jiných našich univerzitách i na univerzitách v cizině.

Člověk ovšem není jen pracovní silou, ale jedincem, který svou povahou a charakterem ovlivňuje druhé, přináší do jejich života buď pozitivní, nebo negativní prožitky. Ing. Hnát patřil k těm, kteří ovlivňovali své okolí pozitivně. Takto zůstává v paměti těch, kteří byli jeho spolupracovníky nebo žáky. A těch je ještě i po létech celá řada. Proto srdečně a s díky vzpomínáme na muže, který nás opustil již před dvěma desítkami let.

M. Řehořková

K nedožitému jubileu Romana Mrázka

Představit si Romana Mrázka jako devadesátiníka je nesnadné zvláště pro toho, kdo ho znal jako triatřicetiletého pedagoga od prvního dne jeho příchodu na filozofickou fakultu v roce 1954. Ale snadno lze pomyslet, o jaké hodnoty přišla slovanská lingvistika jeho nečekaným odchodem v roce 1989 a jaká ztráta tím vznikla i pro